

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 015263 16 Uvp
Banjaluka, 27.08.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Vesne Antonić kao predsjednika vijeća, te Svjetlane Knežević i Strahinje Ćurkovića, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi R.P. iz B.L., koga zastupa punomoćnik S.I., advokat iz B.L., (u daljem tekstu: tužilac), protiv zaključka broj 15.03-362-258/13 od 15.09.2014. godine i rješenja broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, tuženog Ministarstva..., u predmetu donošenja dopunske presude, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015263 14 U od 08.02.2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.08.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se uvažava, rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 015263 14 U od 08.02.2016. godine se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem (stavom 1. izreke) odbijen je prijedlog tužioca kojim je tražio donošenje dopunske presude u predmetu tog suda broj 11 0 U 015263 14 U, odnosno odlučivanje o zakonitosti akta tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, a (stavom 2. izreke) odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova tog postupka.

Odbijanje prijedloga za donošenje dopunske presude sud je obrazložio razlozima da za usvajanje istog nema osnova, prevashodno iz razloga što tužilac tužbom u ovom upravnom sporu nije ni tražio poništenje akta tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, što je jasno iz sadržaja same tužbe iz koje proizilazi da je pobijao samo zaključak tuženog broj 15.03-362-258/13 od 15.09.2014. godine, o čemu je sud isključivo i odlučio presudom broj 11 0 U 015263 14 U od 08.09.2015. godine. Pored toga sud je naveo da sve i da je bilo propusta u smislu da pomenutom presudom nije odlučeno o ovom drugom zahtjevu tužioca za poništenje rješenja broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, da je shodno odredbi člana 192. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske” broj 58/03 - 61/13 - u daljem tekstu: ZPP), koji se u upravnom sporu primjenjuje shodno odredbi člana 48. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), istekao rok od 30 dana za podnošenje prijedloga za donošenje dopunske presude, jer iz spisa proizilazi da je tužilac R.P. presudu primio lično dana 15.09.2015. godine (u pobijanom rješenju pogrešno naveden datum 23.10.2014. godine), a da je prijedlog za donošenje dopunske presude podnio putem ovlaštenog punomoćnika dana 28.12.2015. godine, što sve znači da bi isti i da je osnovan, a nije, bio neblagovremen, pa bi ga sud svakako odbacio.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje tog rješenja (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njegovu zakonitost zbog povrede propisa o postupku koja je od

uticaja na rješenje stvari. Iznosi da je pogrešan i pravno neodrživ stav nižestepenog suda da je presudom broj 11 0 U 015263 14 U od 08.09.2015. godine odlučeno o svim zahtjevima tužioca, jer je istom poništen samo zaključak tuženog broj 15.03-362-258/13 od 15.09.2014. godine, dok o zakonitosti rješenja istog organa broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine uopšte nije odlučeno, iako je to tužilac takođe tražio tužbom u ovom upravnom sporu. Napominje da je i tuženi potvrdio ovaj propust suda u svom zaključku broj 15.03-362-258/13 od 07.12.2015. godine, koji je donesen u izvršenju pomenute presude broj 11 0 U 015263 14 U od 08.09.2015. godine, a koji zaključak tužilac takođe smatra nezakonitim i u vezi s njim vodi drugi upravni spor, jer istim suprotno članu 50. ZUS nije izvršena pomenuta presuda koja je obavezujuća. Naglašava da je pobijano rješenje suda od 08.02.2016. godine tendenciozno i jednostrano napisano, da je dovelo u sumnju vladavinu prava, da razlozi u istom nisu „opravdani“ i dovoljni za donošenje odluke kakva je donesena, a da se pri tom zanemari „istorijat postojeće dokumentacije“. Dodaje da je sa ovakvim odlučivanjem nižestepenog suda povrijeđeno pravo tužioca na materijalnu istinu, kao i njegovo pravo na pravično suđenje, koje mu garantuju Ustav BiH i Evropska konvencija o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda, pa zbog svega navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijano rješenje ukine, te naloži donošenje pravilne odluke.

Tuženi je dostavio spise predmetne upravne stvari i odgovor na zahtjev u kome navodi da je tačan navod tužioca da je on u ovom upravnom sporu broj 11 0 U 015263 14 U pobijao i drugostepeno rješenje broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, o čemu sud nije odlučio presudom broj 11 0 U 015263 14 U od 08.09.2015. godine, pa u tom kontekstu predlaže da se zahtjev tužioca uvaži, pobijano rješenje od 08.02.2016. godine ukine i donese dopunska presuda kojom će se tužba protiv akta broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine odbaciti kao neblagovremena.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijano rješenje, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da nije tačan zaključak nižestepenog suda iz pobijanog rješenja od 08.02.2016. godine da je tužilac tužbom u upravnom sporu broj 11 0 U 015263 14 U tražio isključivo poništenje akta tuženog broj 15.03-362-258/13 od 15.09.2014. godine, koje u stvari jeste zaključak o ispravci greške u rješenju tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine koje predstavlja meritoru odluku o pravima tužioca, jer je istim odbijena njegova žalba izjavljena protiv prvostepenog zaključka Urbanističko-gradjevinskog inspektora G. B.L. od 23.08.2013. godine o obavezi plaćanja troškova prinudnog izvršenja rušenja objekta.

Taj suštinski pogrešan zaključak nižestepenog suda lako se može utvrditi uvidom u samu tužbu podnesenu dana 17.10.2014. godine, u čijem uvodu jeste navedeno da se pobija akt tuženog broj 15.03-362-258/13 od 15.09.2014. godine, iako iz sadržaja iste, njenih činjeničnih navoda i konačnog prijedloga tužioca proizilazi da je on tužbom tražio i poništenje rješenja tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine. U ovakvoj procesnoj situaciji, kada je tužba očigledno bila neuredna odnosno nerazumljiva, obaveza nižestepenog suda je bila da shodno odredbama člana 7. i 21. ZUS od tužioca zatraži da je učini razumljivom, odnosno uredi, što sud nije učinio, već je presudom broj 11 0 U 015263 14 U od 08.09.2015. godine odlučio isključivo o zakonitosti akta tuženog broj 15.03-362-258/13 od 15.09.2014. godine, čime je povrijedio pravo tužioca na pristup sudu, na čemu on pravilno insistira u zahtjevu.

No, obzirom na činjenicu da je takva presuda broj 11 0 U 015263 14 U od 08.09.2015. godine donesena i da nije pobijana vanrednim pravnim sredstvom, da bi tužilac ostvario pravo na pobijanje akta tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, koje mu nesporno pripada i što je tražio tužbom podnesenom dana 17.10.2014. godine, nižestepeni sud njegov prijedlog za donošenje dopunske presude podnesen dana 28.12.2015. godine, nije trebao tako tretirati i pobijanim rješenjem od 08.02.2016. godine zaključiti da je isti neosnovan, a i neblagovremen u smislu člana 192. ZPP, već ga je isključivo trebao zvesti kao „novi“ poseban upravni spor, te u istom odlučiti o zakonitosti rješenja tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, s obzirom na to da sada ne postoji druga procesna mogućnost da tužilac ostvari zaštitu svojih prava, ako su mu ista eventualno povrijeđena tim rješenjem tuženog broj 15.03-362-258/13 od 12.08.2014. godine, o čemu se tek treba odlučiti u skladu sa odredbama ZUS. Stoga je pobijano rješenje nižestepenog suda od 08.02.2016. godine kojim je odbijen prijedlog tužioca za donošenje dopunske presude u predmetu broj 11 0 U 015263 14 U nezakonito, odnosno zahvaćeno je povredama pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari, a na što je osnovano ukazao tužilac u zahtjevu za vanredno preispitivanje.

Dakle, postupanjem na opisani način i odbijanjem prijedoga tužioca za donošenje dopunske presude, nižestepeni sud je nezakonito postupio i povrijedio prava tužioca, zbog čega ovaj sud nalazi da je pobijanim rješenjem ostvaren razlog iz odredbe člana 35. stav 2. ZUS, pa se na osnovu odredaba člana 40. stav 1. i 3. istog zakona, zahtjev tužioca uvažava, tako da se rješenje ukida u cjelosti i predmet vraća na ponovni postupak i odlučivanje nižestepenom sudu koji ga je dužan provesti isključivo u skladu sa prethodno datim uputama ovog suda.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Vesna Antić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić